

det, finder jeg ikke, der er Anledning til i dette Øjeblik. Paragraffen herom har en Affattelse, som jeg kan tiltræde, om jeg end kunde ønske den fri Fiskers Ret yderligere udvidet. Jeg har den bestemte Opfattelse, at Nævnene, der ifølge Loven skulle nedsættes og afstikke Grænserne for Aalegaardsejernes Ret og for den fri Fiskers Ret, ville komme til saadanne Resultater, at ogsaa den fri Fisker kan blive nogenlunde tilfreds dermed.

Om Maalbestemmelser for Fisken have vi i alle de mange Aar talt frem og tilbage. Der har været stærk Strid om dem, og vi have faaet Andragender i Massevis om disse Maalbestemmelser, vi have snart maattet sætte Maalene op, snart sætte nogle af dem ned, men nu foreligger der i Lovforslaget Resultater, der delvis imødekomme, hvad jeg har ønsket tidligere, naar vi endelig skulde have Bestemmelser vedrørende Maalene paa de Fisk, der maa ilandbringes. Jeg er ikke saa sikker paa, at de gøre den store Gavn, som man fra anden Side har villet give det Udseende af, men det skal jeg lade ligge. Forholdene ere nu saaledes, at vi fra Fiskerne have en Udtalelse om, at de kunne ønske de Maalbestemmelser, som foreligge her; jeg bøjer mig derfor, men skal gerne være med til at ændre dem, hvis der senere skulde blive Utilfredshed dermed.

Der er imidlertid i Loven en Afgørelse, jeg er overmaade utilfreds med, men dog ikke i saa høj Grad, at jeg har ment, at jeg af den Grund burde stemme imod Lovforslagets Vedtagelse her, det er Bestemmelsen om Fangst og Ilandbringelse af Undermaalsfisk. Der kan jeg ikke med min bedste Villie se det rimelige eller berettigede i, at vi ikke ville tillade danske Fiskere at ilandbringe den Undermaalsfisk, som de fange udenfor dansk Søterritorium, at de rolig skulle se paa i adskillige af vore Farvande, at fremmede Landes Fiskere lige ved Siden af dem kunne optage og sejle bort med den Fisk, som de selv ikke maa fange. Jeg kan ikke se det berettigede deri. Men der er for mig ogsaa i denne Paragraf et lille Lypunkt, som gør, at jeg kan gaa med til den, og det er Bestemmelsen om Ilandbringelse af Undermaalsfisk ovre i Esbjerg i nogle af Aarets Maaneder. Jeg tror, at naar denne Bestemmelse, om at i 4 Maaneder kan Landbrugsministeren give Tilladelse til, at Undermaalsfisk kan ilandbringes derovre, har virket en Tid, vil man være klar over, at denne Bemyndigelse meget vel kan udstrækkes til hele Aaret, og naar man først

er bleven klar over dette for Vesterhavets Vedkommende, er jeg tilbøjelig til at mene, at saa kan man komme ind paa en lignende Tankegang vedrørende Kattegat og andre Steder, hvor man nu kun betingelsesvis maa ilandbringe Undermaalsfiskene. Af denne Grund har jeg ikke villet modsætte mig den paagældende Paragraf, men mener, at nu kunne vi tage hele denne Sag op til Prøvelse, og jeg haaber da, den højtærede Minister i saa stor Udstrækning som muligt vil benytte sig af den Tilladelse, som gives ham med Hensyn til Ilandbringelse af Undermaalsfisk i Esbjerg, og vil være villig til, hvis Tilladelsen viser sig ikke at være skadelig — hvad jeg ikke tror, den er —, at søge at faa den udvidet ikke alene til Aarets 12 Maaneder og til andre Havne paa Vestkysten, men ogsaa til andre Farvande, hvor fremmede Fiskere have Lejlighed til paa Bekostning af vore egne Fiskere i stort Maal at gøre sig til gode med Undermaalsfiskene.

Det er Afgørelsen af de 4 store Spørgsmaal, som giver denne Lov sit Præg. Der er ganske vist adskillige Ting, som efter min Mening ikke ere heldige her i Loven, men jeg skal ikke komme videre ind derpaa, fordi jeg tror, at de Vedtægter, Loven giver Anledning til at oprette for de forskellige Vande, ville bøde paa adskillige uheldige Forhold, der i øvrigt ville kunne komme frem, og jeg skal derfor anbefale at stemme for Forslaget, som det nu foreligger fra Fællesudvalgets Flertal. Skulde der saa vise sig Ting, som paa en eller anden Maade ville virke galt for vore Fiskere, stoler jeg paa, at Rigsdagen vil være beredvillig til at søge at faa de fornødne Ændringer i saa Henseende foretagne i Loven.

N. Andersen: Da vi nu staa umiddelbart foran Vedtagelsen af det Lovforslag, der har haft en saa lang og trist Vandring gennem Tinget, vil ogsaa jeg være med til at give det min Afbefaling med paa Vejen. Jeg kommer uvilkaarlig til at mindes de Tanker, man nærede, da vi i sin Tid paa samme Maade skulde vedtage den nugældende Fiskerilov af 5. April 1888. Som ærede Medlemmer, der overhovedet have befattet sig med Fiskerispørgsmaal, ville erindre, var Spørgsmaalet om Aalegaardsretten og dens Benyttelse og om Aalegaardsfiskeriretten for de saakaldte fri Fiskere ogsaa et meget brændende Spørgsmaal. Man havde i det paagældende Fiskeriudvalg bestræbt sig for at finde en Løsning, der kunde være nogenlunde til-